

Bulgara **ESPERANTISTO**

Nikola Aleksiev. Ĉio dependas de nia laboro	I
Димитър Чолаков. Приветствие от името на Окръжния комитет на БКП — Смолян към 38-ия конгрес на БЕС.	
(Dimitr Ĉolakov. Salutparolado en la nomo de la Distrikta Komitato de Bulgara Komunista Partio en Smoljan al la 38-a Kongreso de BEA)	2
Иван Райков. Приветствие от името на Националния съвет на Отечествения фронт към 38-ия конгрес на БЕС.	
(Ivan Rajkov. Salutparolado en la nomo de la Nacia Konsilantaro de Patrolanda Fronto al la 38-a Kongreso de BEA)	5
Никола Макариев. Приветствие от името на Министерството на народната просвета към 38-ия конгрес на БЕС.	
(Nikola Makariev. Salutparolado en la nomo de la Ministerio de Popola Instruado al la 38-a Kongreso de BEA)	7
Kunvenoj de sekcioj de BEA:	
Jordan Markov. Instruistoj	9
Anna Dimitrova — Kukuŝeva. Agrikulturaj specialistoj	10
D-ro Todor Todorov. Medicinistoj	11
Pan. Fondiĝis Sekcio de Esperantistaj Literaturistoj	12
* * * Централен комитет на Българския есперантски съюз. Състав на новото Бюро на ЦК на БЕС. (Centra Komitato de Bulgara Esperantista Asocio. Konsisto de la Nova Estraro de CK de BEA)	12
* * * Alilandaj esperantistoj pri ni	13
Izabela Ožiuniene. Rememoroj pri mia ĉi-jara vojaĝo al Egeamiko	14
Magomet Isaev. La fondiĝo de Sovetunio kaj la solvo de la lingvaj problemoj	15
Stefania Juzwowa. Letero de pola esperantistino	16
Nikola Nikolov. Neglektita propagando	16
Deziras korespondi	III
Tra la gazetaro	IV

Sur la kovrilpaĝo:

La nova lernoĵaro de Esperanto komenciĝis. E-kurso en Samokov.
Gvidanto Vasil Trifonov — prezidanto de Esperanto-societo
„Rila Esperantisto“

Abonkotizo: iara — 1,40 levoj. Por eksterlando — 4,28 lv., 5 rubloj, 2,50 dolaroj aŭ egalvaloro. Por Albanio, ĈSSR, Hungario, Jugoslavio, Pollando, Rumanio, GDR, Sovetunio — 2 lv., 2,50 rubloj, 1 dolaro aŭ egalvaloro. Aparta numero — 0,14 lv.

Reklamtarifo: 0,15 lv. por cm²; sur tuta kovrilpaĝo — 80 lv.; korespondanoncoj: 5 stotinkoj por ĉiu vorto; eksterlandaj adresoj — publikigataj senpage.

EKSTERLANDAJ PERANTOJ DE „BULGARA ESPERANTISTO“

(Pliaj perantoj el diversaj landoj estas serĉataj)

ITALIO: Julia Franceschi, str. Francesco Nullo 2, Padova.

RUMANIO: Mihail Popescu, P. O. Box 205, Bukureŝti 1.

KOREO: Korea Esp. Asocio, Pjeng' jang P. O. kesto 16.

SOVET-UNIO: Ivan Palkin, ul. Ŝvernika, D. 7, kor. 3, kv. 44, 117 449 Moskva V—449.

NEDERLANDO: Ru Bossong, Floraplein 23 Eindhoven.

SVEDIO: Karl Kvist, Deje, Box 109.

ĈIO DEPENDAS DE NIA LABORO!

La rezolucio de nia 38-a landa Kongreso estas la bazo de la tuta agado de la bulgara esperantistaro dum la sekvanta periodo ĝis la 39-a kongreso de BEA.

Por konkretigi la taskojn, kiujn ni devas realigi dum la jaroj 1973 kaj 1974, en la fino de oktobro okazis speciala plenkunsido de la Centra Komitato de BEA.

La plenkunsido pritraktis vastan programon de praktikaj aranĝoj kaj iniciatoj, per kies efektivigo ni sukcesos transformi grandan parton de la kongresa rezolucio en vivan realaĵon. Kompreneble, tiu programo estos kompletigata per novaj iniciatoj, kiujn la vivo de nia lando kaj de nia Asocio indikos al ni.

En la decidoj de la plenkunsido tre gravan lokon okupis la problemoj de plua organiza kaj financa stabiligo kaj plifortigo de niaj societoj kaj distriktaj komitatoj. Kiel en la kongresa raporto estis akcentita sur la organiza stato de BEA, tiel ankaŭ la plenkunsido denove substrekis la nepran postulon plialtigi la nivelon de nia organiza laboro kaj meti pli grandan ordon en nia financa kaj statistika „mastrumo“.

Sur la bazo de plibonigita organiza stato de la Asocio ni povas kun pli granda rezulto prizorgi ankaŭ la kultur-klerigan flankon de la asocia vivo. Jam estas dissenditaj al ĉiuj societoj kaj komitatoj interesaj materialoj, kiuj ege helpas al la koncernaj estraroj aranĝi kunvenojn de la loka esperantistaro, variigi la vivon de la societoj, aktivigi ĉiufланke la membraron. La kultur-kleriga fako de CK de BEA preparos aldone ankoraŭ kelkajn materialojn je alta ideologia nivelo.

Oni povas esperi, ke krom la temoj, traktataj en la eldonitaj de CK materialoj, la distriktaj komitatoj kaj la societaj estraroj laŭ sia iniciato trovos ankoraŭ multe da temoj, kiuj prezentas intereson por la esperantistoj kaj pliriĉigos la kulturan agadon je ĉiuj niveloj. Ni nur ne forgesu, ke en la ideologia laboro la ĉefaĵo estas la kvalito de la aranĝoj. Tial oni zorgu pli atente pri tiu flanko de la afero. Estas necese lukti kontraŭ la hazardeco kaj la elementeco, kiuj, bedaŭrinde, tie kaj tie trovas lokon kaj kreas malagrablajn impresojn. Kiam la fortoj de la loka societo ne sufiĉas, oni povus peti helpon de la koncerna distrikta komitato, aŭ eĉ turni sin al la CK de BEA. Ni, laŭ niaj eblecoj, nepre helpas.

La abonkampanjo de „Bulgara Esperantisto“ proksimiĝas al sia fino. Multaj abonantoj plendas kontraŭ la malfruiĝo de la apartaj numeroj de nia organo. La estraro de BEA kaj la redakcio de „Bulgara Esperantisto“

serĉas novajn, pli efikajn metodojn por likvidi ĉi almenaŭ mildigi tiun malagrablan staton.

Ĉiukaze, la ekzistanta malfruigo ne devas esti preteksto por pravigo de iuj esperantistoj, kiuj ne emas renovigi sian abonon. Kiel sciate, pro la valuta diskriminacio, praktikata de la imperiisma tendaro rilate la ŝtatojn el la sistemo de la Konsilantaro por Ekonomia Interhelpo, malfacile estas liveri eksterlandajn E-revuojn. Tial estas tute malutile senigi sin memvole ankaŭ de nia propra asocia organo, abonebla je fabele malalta abonprezo. Do, ni plenumu digne ankaŭ tiun ne malgravan taskon de ĉiu organizita esperantisto: certigi al si la ricevadon de l'asocia organo.

Kompreneble, estas maleble menciĝi ĉiujn taskojn, kiujn metas antaŭ ni por la sekvanta dujara periodo la programo aprobita de la plenkunsido de CK de BEA. Sed sufiĉas nur substreki, ke por la estonta fruktodona agado de nia Asocio estas necese aktivigi kaj mobilizi ĉiujn niajn fortojn — de la Centra Komitato ĝis la plej malmultenombra vilaĝa E-societo. Nun ĉio dependas de nia konstanta, senlaca kaj konkreta laboro! Al nia modesta ŝipo — bonan laŭvojan venton!

38-a kongreso de BEA

ПРИВЕТСТВИЕ

от др. ДИМИТЪР ЧОЛАКОВ — първи секретар на ОК на Българската комунистическа партия—гр. Смолян, кандидат-член на ЦК на БКП

Уважаеми гости!

Другарки и другари делегати!

Висока чест е за мен да ви приветствувам най-сърдечно от името

на Окръжния комитет на БКП, на Окръжния народен съвет и цялата общественост в окръга с „Добре дошли“ във вечно младата и легендарна планина на Орфей, в нашия малък и красив град Смолян, в слънчевата ни димитровска Родина — Народна република България.

Най-искрено ви желаем ползотворна и творческа работа за по-нататъшното развитие на българското есперантско движение, за постигане на нови и трайни успехи в благородната ви борба за мир и дружба, за братство и трайно разбирателство между народите.

Вашият конгрес е важно събитие не само в живота на Българския есперантски съюз, но и за цялата българска общественост. Той е призван да обсъди важни задачи на бъдещата дейност на съюза, да начертае

и приеми нова и ясна перспектива за работа, за активно участие на съюза под мъдрото ръководство на Партията във всенародната борба за изграждане на развито социалистическо общество у нас.

Ние се радваме, че 38-мият конгрес на Българския есперантски съюз се провежда в забележително за нашия народ време, в обстановка, когато Родината ни на дълж и шир живее под знака на историческите решения на Десетия конгрес на БКП, на утвърдената от него нова партийна програма.

Радваме се и за това, че вашият конгрес дойде непосредствено след паметното чествуване на 90-годишнината от рождението на големия син на българския народ, на безсмъртния вожд и учител Георги Димитров, чието име и героичен подвиг са неизчерпаем източник за вдъхновение на всеки патриот-интернационалист.

Думите на Димитров, отправени към есперантистите: „Вашата дейност чрез есперанто е ценна. Вие трябва да продължите тази дейност“ — придобиват още по-дълбок смисъл и значение днес. Те винаги ще звучат като скъп завет за Българския есперантски съюз.

Населението от Смолянски окръг с дълбоко удовлетворение посреща вашия конгрес, защото той съвпада и с 60-тата годишнина от освобождението на Родопския край от османско робство и с 90-годишнината от рождението на великия син на България Димитров. От тази висока трибуна не можем без вълнение да не отбележим, че родопското българско население е имало участта винаги да бъде население „гранично“, да живее на ръба, където са се допирали робството и свободата, да стои на трагичния вълнолом, където са се блъскали държавните приливи и отливи. Родопчани са усещали

непрекъснатото лъха на свободата, без да могат да вкусят от самата свобода. И този възбудителен лъх ги е държал до 1912 г. винаги напрегнати, винаги в очакване, винаги в надежди. Родопчани се гордеят не само със своето героично минало, но и със своето още по-героично настояще и светло бъдеще.

Няма друга област в страната, където така ярко да блесват великите съзидателни дела на Партията, както в Родопите. Тук всичко, което се вижда и ни радва — и новите градове, и сбновените села, и фабриките, и въжените линии, и огромното строителство, и почивните домове, и слънчевите учебни сгради — всичко е дело на Партията, дело на трудещите се, рожба на животворната българо-съветска дружба. Окриляно и вдъхновявано от великите предназначения на Партията, трудолюбивото родопско население, заедно с целия български народ, под мъдрото ръководство на Партията, отдава всичките си сили и внася достоен принос, за да бъдат утрешните дни на Родината още по-светли и честити.

Другари,

Българската комунистическа партия ни учи да гледаме на строителството на социализма в България като на дело колкото национално, толкова и интернационално. Успехите на нашата страна, нейните исторически завоевания увеличават притегателната сила на комунистическите идеи, на световния социализъм.

Старият свят, светът на експлоатацията и подтисничеството, се руши и загива. Днес ние сме свидетели на постоянно засилващата се борба на прогресивните и трудови хора от цялата земна шир да се завоюва бъдещето на света не с оръжие, не по пътя на войната, а със силата на човешкия разум, по пътя на всестран-

ното укрепване на връзките и сътрудничеството между народите.

Ценен принос в тази борба дава Българският есперантски съюз. В досегашната си дейност, следвайки неотклонно изискванията на устава, Българският есперантски съюз с всички сили съдействува за укрепване връзките на Народна република България с другите народи. Голяма ползотворна работа се извършва за разширяване на есперантското движение сред младото поколение, за усвояване на езика есперанто като средство за общуване и за изграждане на трайни приятелски връзки и отношения.

С чувство на национална гордост ние можем да отбележим, че в нашата малка България есперантското движение се роди под непосредственото ръководство и грижи на най-прогресивната част от нашата интелигенция и работническа класа. То премина през буржоазното бездушие, обгоря от огъня на народната революционна борба. Езикът есперанто звучеше в мрачните килии на монархофашистките затвори, по бойните пътища на борбата против капитализма и фашизма. Видни наши учени и общественици са били последователни радатели на есперантското движение и отлично са владеели и владеят езика есперанто.

И тук, в сърцето на Родопите, есперантското движение още в първите десетилетия след Освобождението намира своите ревностни поддръжници. И тук носители и радатели на неговата хуманна идея са прогресивните учители и общественици, изтъкнати борци против социалния гнет — за правда, свобода и прогрес. Националният герой, гордият син на Родоп, смелият партизански командир Дичо Петров учи на есперанто своите бойци от първия войнишки партизански батальон „Христо Ботев“, който в люти

битки с хитлеристите премина земята на Гърция и Югославия, за да се обкичи с безсмъртна слава на народна признателност върху родна българска земя.

Окръжният комитет на БКП и цялата общественост в нашия окръг, като се ръководят от решенията на Партията и народната власт, създават всички необходими условия за укрепване и разширяване на есперантското движение в окръга.

Разбира се, есперанто като международен език сам по себе си не може да осигури мира в света, защото историята ни учи, че и народи, които говорят един и същ език, са воювали и воюват помежду си. Затова е необходимо заедно с усвояването на езика Българският есперантски съюз да възпитава и калява своите членове като непримирими и активни борци за мир, сътрудничество и разбирателство между трудовите хора.

Помнете, скъпи другарки и другари, и никога не забравяйте, че ако човечеството, въпреки опитите на империалистите да създават огнища на войни, да поддържат напрежение в една или друга точка на земята, е в състояние да наложи своята воля и да запази мира, то е затова, защото за наше щастие на земята има могъщ Съветски съюз — непоколебим и последователен борец за мир, верен защитник и приятел на всички трудови хора от цял свят. То е затова, защото има социалистическа система и крепко международно движение за мир. Мирът и Съветският съюз, мирът и социализмът — са неделими.

Следвайки заветите на Георги Димитров, нашата Комунистическа партия и народното правителство провеждат последователна политика за укрепване на мира, защото само в условията на мир, на мирно съвместно съществуване могат да се

реализират големите строителни задачи, нашите комунистически идеи. Който иска да разбере каква е политиката, какви са делата на Партията, трябва да прекоси на дълж и шир Родината, да види обновените градове и села — символи на нашия неспирен възход и ярки паметници на животворната българо-съветска дружба. Който иска да види какви са очертанията на бъдещето на нашия народ, той трябва да отвори и прочете Програмата на Българската комунистическа партия за изграждане на развито социалистическо общество.

Скъпи делегати и гости,

Вие, които доброволно обединихте своите редици в името на високи общочовешки идеали, разнасяйте чрез

есперанто светлината на комунистическата правда, прославяйте във вашите есперантски срещи и кореспонденции нашата димитровска Родина, която извървя труден исторически път и първа след великата Съветска страна започна да строи развито социалистическо общество. Разпространявайте истината за социалистическа България, за нейната хуманна миролюбива политика. И нека в резултат на тази благородна дейност заблести с нова гордост името на българския есперантист.

Като ви поздравявам още веднъж от името на трудовите хора в окръга, желая ви нови успехи в бъдещата ви благородна дейност!

Да живее и побеждава делото на мира, делото на човешкия прогрес!

ПРИВЕТСТВИЕ

от Националния съвет на Отечествения фронт, поднесено

от др. ИВАН РАЙКОВ, завеждащ отдел в НСОФ

Другарки и другари!

Делегатки и делегати на конгреса на Българския есперантски съюз!

Скъпи гости!

Изпълнявам едно приятно задължение: от името и по поръчение на Националния съвет на Отечествения фронт най-сърдечно приветствувам вашия конгрес, приветствувам всички български есперантисти, които под ръководството на славната Комунистическа партия дават своя голям дял в развитието на нашата социалистическа култура. Приветствувам също така гостите на конгреса, дошли от близки и далечни страни като ваши гости и като гости на Народна република България.

Есперантското движение в България извървя дълъг път и ние можем да бъдем горди, че в този дълъг път то винаги стоеше на прогресивни позиции. През годините на фашистката реакция и мракобесие, при развитието на национализъм и див шовинизъм есперантското движение у нас беше едно открито прозорче към световния прогрес и култура. Българските есперантисти разказваха на света за величавите битки, които българската работническа класа, селяните и трудовата интелигенция водеха за по-щастлив живот. Българските есперантисти разказваха на света, че в България има не само фашизъм. Смятам, че за героичната борба и славна победа на Георги Димитров над хитлерофашизма в Лайпциг не малко хора по света научиха благодарение и на есперанто. Българските есперантисти бяха верни последователи на интернационалната политика на БКП.

Българската комунистическа партия винаги отчиташе голямата и полезна работа, която върши есперантското движение, и отблизо го следеше и подпомагаше. Не малко партийни и ремсови дейци изучаваха есперанто. Масово го изучаваха особено политзатворниците и концлагеристите — временно пленените кадри на Партията и РМС. Кръжоци по есперанто се създаваха в училищата, учрежденията и предприятията по градове и села. В тези кръжоци есперантистите изучаваха не само международния език есперанто, но и великото учение на Маркс-Енгелс-Ленин, получаваха политическа грамотност и ориентация кому трябва да служи есперанто.

Тук с радост можем да констатираме, че между делегатите на вашия конгрес, редом с младото поколение есперантисти седят и ветерани-есперантисти начело с председателя на съюза, др. Никола Алексиев.

Най-масовата политическа организация на българския народ — Отечественият фронт — е изключително благодарна на българските есперантисти затова, че в периода на острата борба против фашизма и капитализма те застанаха на антифашистки позиции, наредиха се под знамето на Народния, а после на Отечествения фронт и според силите си помагаша за победата на Девети септември.

С победата на социалистическата революция у нас под ръководството на БКП и под знамето на Отечествения фронт се извърши гигантски скок в развитието на икономиката, науката, образованието и културата в нашата страна. Създадох се най-благоприятни условия Българският есперантски съюз не само да укрепи, но и по-нататък да развива своите прогресивни традиции и своята благотворна международна дейност.

Днес българските есперантисти поддържат широки международни връзки с дейци на науката и културата, с хиляди трудещи се от всички кътчета на земното кълбо. Със своята оживена международна кореспонденция те широко популяризират успехите на нашата страна в социалистическото строителство, в изграждането на социалистическата култура. Националният съвет на Отечествения фронт особено цени международната дейност на Българския есперантски съюз и на българските есперантисти, с която те допринасят за разясняване на миролюбивата политика на БКП и нашето народно правителство.

Във ваше лице, другарки и другари, ние приветствуваме запалените борци за укрепване на дружбата между народите, за делото на мира и международната сигурност, за демокрация и социален прогрес — против силите на международната реакция, империализма и войната.

Решенията на Десетия конгрес на

Българската комунистическа партия и приетата на конгреса Програма на Партията за изграждане на развито социалистическо общество в нашата Родина са ръководство за действие както на Отечествения фронт, така и на Есперантския съюз. В духа на тези решения Отечественият фронт на своя Седми конгрес направи задълбочен анализ на дейността си и постави пред своите близо четири милиона членове задачите, които произтичат от партийните решения и Програмата на Партията. В своята забележителна реч пред Седмия конгрес др. Тодор Живков — първи секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет на НР България, изтъкна голямата роля, която Отечественият фронт играе в нашето общество като най-всеобхватна обществено-политическа организация и всенародно движение, за която Бъл-

гарският есперантски съюз е колективен член.

Вашият конгрес сега бележи задачите на есперантистите за близките години, произтичащи от решенията на Десетия партиен конгрес. Не се съмнявам, че действайки единно и задружно под ръководството на БКП, ние с чест ще изпълним поставените ни задачи, ще дадем своя реален принос в изграждането на развито социалистическо общество в нашата Родина. Уверявам ви, че като колективен член на Отечествения фронт вашият съюз винаги ще има неговата близка подкрепа в изпълнението на тези задачи.

Още един път приветствувам вашия конгрес и ви пожелавам ползотворна работа, другарки и другари!

Esperanta verda flago
vin alvokas al labor'!

ПРИВЕТСТВИЕ

*от Министерството на народната просвета, поднесено от
др. НИКОЛА МАКАРИЕВ — завеждащ Стенографския институт*

Драги делегати и гости на 38-ия конгрес на Българския есперантски съюз!

Имам приятното поръчение на министъра на народната просвета проф. инж. Стефан Василев да поднесе на вас, делегатите на конгреса, а чрез вас и на всички български есперантисти, от негово име, от името на ръководството на Министерството и от стохилиядните дейци в областта на народната просвета най-топли и искрени поздравления за успешно обсъждане и решаване на проблемите за разпространението на есперанто сред дейците на народната просвета, сред учащата се младеж и трудещите

се в Народна република България.

Драги есперантисти,

Вашият конгрес се провежда след приключване на третата учебна година от решенията на Централния комитет на Българската комунистическа партия за реформа на образователната система и половин година от постановлението на Министерския съвет, с което се утвърдиха моделите и програмите за изграждане на единно политехническо училище, техникумите за подготовка на средни специалисти и системата за подготовка на изпълнителски кадри. През този период, макар и доста кратък, Министерството на народната просвета разработи основните документи за реформа на образователната система — учебните планове и програмите по редица предмети. В продължение на няколко години една част от тези документи ще бъдат внедрени в учебната практика, а други ще се експериментират, обсъждат и преработват, за да може в началото на 1980 г. да бъдат напълно внедрени във всички видове и степени учебни заведения.

Какво е характерно за реформата и по-специално за изграждането на единното средно политехническо училище?

На първо място, с ЕСПУ се разширява и утвърждава пълният демократизъм на образованието на народа. Това ще рече, че всички деца независимо от социалното им положение или произход трябва да се учат и да завършват средно образование.

На второ място, ще се получи още по-непосредствено свързване на училището с живота, на обучението с труда, така че всички ученици след завършване на X клас не само ще имат възможност да продължат образованието си, но ще бъдат подготвени за активно участие в произ-

водството и в общественополезен труд.

На трето място, новото училище ще даде възможност за диференцирано обучение на всеки младеж и девойка и ще осигури пълно единство между обучението и възпитанието.

Много от тези задачи и сега се осъществяват в нашите учебни заведения. Но в близките няколко години ще се получи хармония между училището и задачите на живота, защото сега Министерството на народната просвета под ръководството на Българската комунистическа партия, с активното участие на учителите и Комсомола за преустройство на учебния процес и със съдействието на родителите и цялата общественост още по-планомерно и неотстъпно работи, за да може българското училище да стане училище на зрялото социалистическо общество, училище за комунизма.

Когато говорим за големите задачи, които стоят и се решават в областта на народната просвета, трябва да съобща на делегатите на конгреса, че Министерството на народната просвета е отделяло и отделя необходимото внимание и полага постоянни грижи за разпространение и на есперанто сред учителите и учащата се младеж. Предоставена е възможност за факултативно и кръжочно изучаване на есперанто от учащите се и са осигурени условия на учителите под формата на курсове или позадочен път да получат научна и методическа подготовка за преподаване на есперанто в учебните заведения. Така например само през последните три години, когато се осъществяват и задачите за реформа в образователната система, 890 учители в курсове и по пътя на задочното обучение изучаваха езика и една част от тях вече придобиха правото да преподават есперанто на ученици и граждани. За същото

време в кръжоци и групи за факултативно изучаване над 7000 ученици изучаваха или продължаваха да изучават есперанто, като значителна част от тях имат вече солидна подготовка, водят устни разговори и кореспондират на есперанто със свои другари и приятели от градове и села на Родината и от чужбина. Това според Министерството на народната просвета е значителен успех, на който Българският есперантски съюз може да се опре и да разработи нова програма за още по-масово и резултатно разпространение на есперанто сред учащата се младеж и учителите.

Драги делегати,

Ние сега изпълняваме решенията на Десетия конгрес на Българската комунистическа партия за изграждане на развито социалистическо общество. А развитото социалистическо общество е най-високият и завършващ етап в развитието на първата фаза на комунизма. През този именно период нашият народ ще осъществи бурен и всестранин подем в развитието на производителните сили, материалната и духовната култура на народа ще се извиси още по-високо. Именно на този етап от развитието на нашето общество ще нарасне още повече ролята и значението на есперанто, с помощта на който българските есперантисти ще имат възможност да черпят знания и опит от успехите на другите народи и страни и да ги внедряват в основите

на комплексната механизация, автоматизация и кибернетизация на производството, да пропагандират успехите на нашата Родина и да печелят нови приятели и привърженици на социалистическата и комунистическа България. Всичко това има голямо политическо и икономическо значение.

За осъществяване на тази задача е необходимо още по-масово да се разпространява и изучава есперанто от трудещите се и учащата се младеж. Министерството на народната просвета е убедено, че това може да се постигне, първо, защото моделът на единното средно политехническо училище, интернатното и полуинтернатното обучение дават по-големи възможности на учениците да отделят внимание и време за усвояване на допълнителни знания, и, второ, защото при въвеждане на петдневната работна седмица трудещите се също така ще имат условия да повишават общата и специалната си подготовка, да получават допълнителни знания и умения, в това число и по есперанто.

Есперанто е международен език. Той сближава и побратимява хората, служи на делото на мира и прогреса.

Нека чрез есперанто Българският есперантски съюз и всички есперантисти да печелят нови приятели и привърженици на България, да работят за осъществяване миролюбивата политика на Българската комунистическа партия, за дружба и приятелство между народите!

KUNVENOJ DE SEKCIOJ DE BEA

Instruistoj

La kunvenon de la Instruista Sekcio de BEA partoprenis 80 geïnstruistoj. Per konciza parolado Vasil Bozarov, prezidanto de la Sekcio, malfermis la kunvenon kaj proponis kiel prezidanton Ĥristo Dolčinkov el Veliko Târnovo kaj sekretarion Cvetana Zareva el Pernik, kiuj estis unuanime aprobitaj.

La sekretario de la Sekcio Jordan Markov faris detalan raporton pri ĝia enhavoriĉa kaj varia agado dum la periodo inter la 37-a kaj 38-a kongresoj de BEA.

La raporto substrekis kelkajn gravajn atingojn. Bonajn rezultojn donis la reorganizo de la sekcia estraro. Jam enkadre de la 37-a Kongreso de BEA en la sekcia estraro estis elektitaj po unu esperantisto-instruisto, kiuj

espondekas pri la E-laboro inter la instruistoj kaj la lernantoj en siaj distriktoj. En multaj distriktoj okazis konferencoj de E-pedagogoj. Ĉiujare estis organizataj plenkunsidoj de la Sekcio.

Por kontentigi la grandan bezonon pri bone preparitaj E-instruistoj la Sekcio ekagis kompanie kun la Sofia Distrikta Komitato de BEA. Aparte grava iniciato estas la organizado de forestaj E-kursoj por instruistoj dum la lernojaroj kaj 20-tagaj ĉeestaj E-kursoj en la somero. Jen la ciferoj: en 1968/69 lernojaroj foreste studis Esperanton 106 geinstruistoj, en 1969/70 — 246, en 1970/71 — 230 aŭ entute por tiuj 3 jaroj 582 instruistoj. En la someraj ĉeestaj kursoj Esperanton studis: en 1968/69 lernojaroj 48 geinstruistoj, en 1969/70 — 126, en 1970/71 — 134 aŭ entute 308 geinstruistoj.

Gravan helpon donas la Sekcio por la disvastigo de la Esperanto-instruado en la lernejoj. Jen la ciferoj por la lastaj jaroj: en 1968/69 (en ĉiuj gradoj de lernejoj, inkluzive la superajn institutojn kaj la Sofian Universitaton) — en 116 grupoj al 2306 lernantoj kaj studentoj, en 1969/70 lernojaroj — en 119 grupoj al 2478 personoj, kaj en 1970/71 lernojaroj — 121 grupoj al 2502 personoj, aŭ entute dum la tri lernojaroj Esperanto estis instruata en 356 grupoj al 7286 lernantoj kaj studentoj.

Kreskas la nombro de lernantaj E-societoj: en Vraca — 3, en Popovo — 2, po 1 en Dve Mogili, Kalofer, Gorna Orjaĥovica, V. Târnovo, Dŝpat k. a. Aparte notinda estas la aktiveco de la societoj „Verda Raketo“ kaj „Atne Frank“ en Vraca.

Dum la raportita periodo funkciis instruistaj E-societoj en Sofio, Ruse, Vraca, Ĥaskovo.

Grava fakto estas la firmigo de la ligoj de nia Sekcio kun la fakoj „Popola Instruado“, kiuj favore rilatas al la iniciatoj pri organizado de instruistaj kaj lernantaj E-kursoj en la lernejoj, kiel en Sofio, Varna, Plovdiv, Burgas, Târgoviște, Kjustendil, Smoljan, Tolbuhin k. a.

La Sekcio regule partoprenas la laboron de la Kunordiga Konferenco por Enkonduko de Esperanto en la Lernejojn, kiu okazas ĉiujare en Maribor, Jugoslavio.

Bonajn rezultojn donis ankaŭ la paŝoj de la Sekcio antaŭ la Ministerio de Popola Instruado. La Ministerio jam eldonis instruprogramon por fakultativa kaj studronda instruado de Esperanto en la lernejoj; fiksas kolektivon, kiu preparas lernolibron de Esperanto eldonota de „Narodna Prosveta“ por la lernojaroj 1974/75; dissendis cirkuleron al la lernejaj direktoroj helpi la organizadon de la tutjaraj forestaj kaj de la 20-tagaj someraj ĉeestaj E-kursoj por instruistoj, agnoskante ankaŭ la lernotempon en la kursoj kiel ofican forpermeson; per speciala ordono fiksas 5 lernejojn, en kiuj Esperanto estos instruata devige

kaj eksperimente kaj kolektivon de la Scienc esplora Pedagogia Instituto „Todor Samodumov“, kiu fakte observos la eksperimentan instruadon, ktp.

Post la estrara raporto okazis viglaj diskutoj, kiujn partoprenis doc. Georgi Dimov el Varna, Nikola Godev — Velingrad, Gligorje Antojnjev — Jugoslavio, Adam Lomnicki — Pollando, Stojan Popov — Jambol, Ĥristo Dolĉinkov — V. Târnovo, Nikola Georgiev — Tolbuhin, Petr Pamporov — Smoljan, prof. d-ro Stojan Ĝuĝev — Sofio.

La kunveno elektis estraron de la Sekcio el 37 membroj, kiuj reprezentas ĉiujn distriktajn komitatojn de BEA, frunte kun gvidorgano konsistanta el:

prezidanto — Vasil Bozarov, vicdirektoro de la Sciencesplora Pedagogia Instituto „T. Samodumov“,

vicprezidanto — Kunĉo Vâlev,

sekretario — Jordan Markov,

respondeculo pri ligoj kun la aliaj organizaĵoj — Zahari Ivanov,

respondeculo pri JPR kaj „Juna Amiko“ — Canko Kolev,

praktika aplikado de Esperanto — Marin Băcev, membro — Stojanka Alaĝova.

Jordan Markov

Agrikulturaj specialistoj

La 4-an de julio 1972 j. posttagmeze en la kunsido de la Distrikta Popola Soveto en Smoljan okazis la IV-a nacia dumkongresa kunveno de la bulgara sekcio de Internacia Ligo de Agrikulturaj Specialistoj-Esperantistoj (ILASE). Ĝi estis bone organizita kun varia tagordo.

Oficialajn salutojn prezentis k-do Gegov — prezidanto de la Distrikta Estraro de Scienc-teknika Asocio de Agrikulturaj Specialistoj (neesperantistoj) en Smoljan, Ru Bossong — nederlanda specialisto kaj vicprezidanto de Internacia Ornitologa Rondo Esperantista, Jan Zavada — multjara kooperativa aganto en Pollando, k. a.

Ŝterju Kukuŝev, prezidanto de la bulgara sekcio de ILASE, raportis pri la laboro dum la kvarjara periodo kaj la atingoj dum la 10-jara ekzistado de la bulgara sekcio de ILASE. Krom la iniciato por fondo de ILASE en Sofio en 1963 (dum la 48-a UK de Esperanto) la sekcio asekuris regulan eldonadon de „Internacia Agrikultura Bulteno“. Jam 8 jarojn bone funkcias fakterminara komisiono. Preparita estas Esperanta-Bulgara Fakterminaro, tre necesa por plibonigi la tradukadon kaj eldonadon de fakartikoloj por interŝanĝo de agrikulturaj spertoj. Laŭ la faritaj eldiroj, proponoj kaj decidoj estis evidenta la pligrandigo kaj konstanta aktiveco de la bulgara sekcio de ILASE.

Estis elektita nova estraro de la sekcio: prezidanto Ŝterju Kukuŝev el Peŝtera, sekretario-kasisto Jivko Kolev el Stara Zagora, membro Ĥristo Manolov el Polski Trâmbeŝ.

Fine okazis internacia faka seminario. K-do Ĥristo Manolov parolis pri „La sukcesa utiligo de Esperanto en la praktikaj kontaktoj de la Bazo por Teknika Evoluado en P. Trâmbeŝ rilate mekanikigon de la bestbredado“. Agronomo Ŝterju Kukuŝev prelegis pri „La mekanikigo kaj kreado de novaj teknologioj en tabakproduktado“. La nederlanda kolego Ru Bossong — pri la „Nederlanda agrikulturo kaj la komuna merkato“. La kolego agr. Gegov prelegis pri la „Nuna agrikulturo kaj bestbredado en la distrikto de Smoljan kaj ĝia estonteco dum la Sesa Kvin-jara Plano“.

La kooperativano Al. Plačkov el vilaĝo Trud, apud Plovdiv, prelegis koncize pri la ebla kaj necesa utiligado de „Internacia Agrikultura Bulteno“ en la laboro de la agrikulturaj produktaj kompleksoj (APK).

Oni tralegis kaj pridiskutis ankaŭ kelkajn sciencajn raportojn de eksterlandaj samideanoj-fakuloj, senditajn speciale por la seminario: „La hizofeo — altvalora nova arbusta planto“ — de soveta merita agronomo N. Krajnov; „La ribesujo“ de la soveta specialisto V. Belskij, pri abelproblemoj — de Justin Kuzma el Kanado kaj Gaston Vidal el Francio.

La sekvan tagon ĉiuj kolegoj partoprenis diversajn ekskursojn tra la distrikto de Smoljan.

Agr. Anna Dimitrova—Kukuŝeva

Medicinistoj

En la kadroj de la 38-a Kongreso de BEA okazis ankaŭ kunsido de Bulgara Esperantista Medicinista Sekcio (BEMS). La supera scienca kunlaboranto d-ro T. Todorov — prezidanto de la Sekcio, faris mallongan raporton pri ĝia laboro dum la pasinta periodo, pri ĝiaj celoj kaj estontaj taskoj. Estis elektita nova estraro: prezidanto — d-ro Todor Todorov, sekretario — d-ro Stojan Moraresku, membroj — d-ro Stefan Kadiev, d-ro Cvetana Stamenova kaj d-ro Kânčo Kolev.

Dum la kunsido estis traktitaj jenaj demandoj: Esperanto kaj la scienco, la aplikado de Esperanto en la medicino, organizaj demandoj.

Ĉiuj parolintoj substrekis la grandan puŝon, kiun ricevis la scienco, se oni aplikus la neŭtralan kaj facile lerneblan lingvon Esperanto. En daŭro de iom pli ol 80 jaroj tiu lingvo estas elprovita en diversaj sferoj de la praktiko, scienco kaj vivo en preskaŭ ĉiuj landoj de la mondo. La akademiano Georgi Naŝakov en sia artikolo „Esperanto kaj la bezono pri facile lernebla internacia lingvo“ diras: „El la multaj provoj tiurilate sendube la plej taŭga

kaj la plej facile lernebla estas la proponita antaŭ pli ol 80 jaroj de d-ro Zamenhof internacia lingvo Esperanto.“ Mem Lenin skribis en siaj tezoj pri la nacia demando: „Neniun privilegion por iu ajn nacio, por iu ajn lingvo“ (Kompl. verk., vol. 23, p. 150). Kaj avertis: „... pri tio oni ne ŝercu, tie ĉi oni devas esti mil fojojn atentaj“ (Kompl. verk., vol. 43, p. 190).

Ĉiu, kiu partoprenas en internaciaj renkontigoj, konferencoj, simpozioj, interparoloj ĉirkaŭ la „ronda tablo“ k. a., scias, kiel li sentas sin, kiam li raportas, faras eldirojn kaj aŭskultas, kiom ajn bone posedante la lingvon akceptitan kiel oficialan, kompare kun tiuj, por kiuj tiu lingvo estas gepatra. Lingve la lastaj estas plenvaloraj kaj privilegiitaj. Kiel ofenda kaj subpremita estas la nacia memsento de multaj partoprenantoj en similaj aranĝoj! Ĉu oni devas paroli pri samtempaj simultanaj tradukoj, kiuj tre ofte ne estas plenvaloraj kaj ĝustaj? La multlingveco ĉe tiaj internaciaj forumoj malhelpas la plenvaloran kontakton de la partoprenantoj.

En la kultura regiono ne estas grandaj kaj malgrandaj popoloj — diris Georgi Dimitrov. La nuntempa scienco ne estas monopolo de iuj grandaj nacioj kaj popoloj. Ĝi pli kaj pli estas kreata de ĉiuj popoloj. La problemoj pri la rapida informado en la scienco rekte el la fonto, sen ega armeo de tradukantoj kaj retradukantoj, ludas kaj ludos ĉiam pli kaj pli grandan rolon por akcelo de la procedo de rapida disvolvo de l'scienco. Maleble estas por aparta homo ekposedi la lingvojn de ĉiuj grandaj popoloj, ni ne parolu pri la lingvoj de ĉiuj popoloj. La multlingveco jam malakcelas la ritmon de la scienca revolucio.

En la citita eldiro akademiano Naŝakov skribas ankoraŭ: „Ĉe la nuntempaj internaciaj rilatoj, kiuj postulas ĉiam pli oftajn internaciajn renkontigojn en ĉiuj sferoj — scienco, kulturo, sporto, ekonomio, politiko, la bezono pri internacia, facile komprenebla kaj egale akceptita de ĉiuj popoloj lingvo estas pli ol evidenta.“

Nuntempe en Esperanto aperas modesta nombro de sciencaj periodaĵoj. Jen kelkaj: „Scienca Revuo“ — organo de Internacia Scienca Asocio Esperantista (ISAE); „Medicina Revuo“ — organo de UMEA, kiu aperas neregule en Japanio; „Medicinistaj Novaĵoj“ — eldonata stencile en Ĉeĥoslovakio; „Homo kaj Kosmo“ — sciencpopulara revuo; Esperantaj resumoj de sciencaj artikoloj en la medicina revuo de la hungara medicina transporta servo k. a.

Bulgaraj medicinistoj — humanaj kaj veterinaraj, dentistoj, apotekistoj, metodistoj de medicina fizikkulturo, diversspecaj mezgraj medicinistoj kaj biologoj, kiuj konas aŭ ĵus lernas Esperanton, povas kontakti koresponde kun siaj kolegoj esperantistoj el ĉiuj landoj, interŝanĝi spertojn, profesian literaturon, aranĝi

reciprokajn gastadojn ktp. Adresojn oni povas trovi en la Jarlibro de UEA kaj aliaj fremdlandaj gazetoj, ankaŭ en „Bulgara Esperantisto“. Ili povas skribe kontakti per Esperanto (laŭ miaj spertoj) kun diversaj medicinaj firmoj kaj sciencaj institutoj, sed necese estas skribi supre de la paĝo, flanke, la vorton Esperanto. En plimultaj okazoj oni ricevos respondon en Esperanto aŭ en iu el la „grandaj lingvoj“.

La medicinistoj-esperantistoj devas esti organizitaj en la Medicinista Sekcio de BEA. En ĉiu loĝloko, kie estas almenaŭ 2—3 medicinistoj-esperantistoj, povas formiĝi medicinista grupo en la kadro de la loka E-societo, se ekzistas tia. Tiu grupo devas nepre kontakti kun la

centra estraro de la Medicinista Sekcio, adreso: Bulgara Esperantista Asocio, Medicinista Sekcio bul. Ĥr. Botev 97, Sofio, Bulgario.

La estraroj de la medicinistaj grupoj estas petataj informi la centran sekcian estraron pri sia organiza vivo kaj manifestiĝoj. Aparte verkemaj medicinistoj estas petataj sendi al ni—por „medicina rubriko“ de „Bulgara Esperantisto“—medicinajn informojn, novaĵojn kaj artikolojn, originalajn aŭ tradukitajn, sed populare verkitajn, por esti komperenataj kaj interesaj por ĉiuj legantoj-nespecialistoj. Ni faru tiun rubrikon varia kaj alloga.

D-ro T. Todorov

Fondiĝis Sekcio de Esperantistaj Literaturistoj

La 4-an de julio en urbo Smoljan, en la kadro de la 38-a Kongreso de la Bulgara Esperantista Asocio, okazis fondkunveno de Sekcio de Esperantistaj Literaturistoj en Bulgario (SELEB).

La celoj de la Sekcio estas instigi al laboro la verkemajn esperantistojn, akceli la disvolvon de la originala kaj tradukata Esperanto-literaturo en Bulgario.

Por efektiviĝi tiujn celojn, SELEB organizos literat rajn legadojn, pretigos esperantistojn kapablajn verki, traduki kaj redakti, eldonigos verkojn de siaj membroj ktp.

La fondkunvenon ĉeestis 30 esperantistoj el Sofio, Plovdiv, Varna, Ruse, Ĥaskovo, Jambol k. a. lokoj de nia Respubliko. Krome deklaris skribe sian aliĝon verkemuloj el Varna, Pazarĝik, Zlatica k. a. urboj kaj vilaĝoj.

La kunvenon gvidis k-do Asen Grigorov. Li mallonge rakontis pri la celoj kaj taskoj de la fondota sekcio. Sekvis vigla diskutado, kiun partoprenis Zora Hans (Varna), El. Vas-kova (Plovdiv), Stefan Ganĉev (Sofio), L. Marikin (Sofio), Neli Abaĝieva (Sofio) k. a. Ĉiuj varme aprobis la iniciativon.

Al la starigitaj demandoj: ĉu oni rajtos membri individue ĉe la Sekcio, ĉu la membroj rajtos kunlabori memstare al redakcioj kaj al aliaj demandoj k-do Grigorov donis detalajn klarigojn.

La membrado estas senkotiza. Oni povas libervole aliĝi aŭ ne aliĝi al loka litetatura rondo kaj ankaŭ membri individue rekte ĉe la Sekcio. Oni rajtos verki kaj kunlabori ĉe gazetoj kaj aliaj eldonoj sen perado aŭ helpo de la sekcia estraro. Estas dezirinde alpaŝi al organizado de lokaj literaturaj rondoj ĉe la Esperanto-societoj. Estus celkonforme altiri al la rondoj ankaŭ plenumantojn, precipe el la medio de la artistoj.

La kunveno aprobis unuuznime la regularon de SELEB.

Oni elektis jenan estraron de la Sekcio: Toma Ajolov (Plovdiv), Ljuba Bojaĝieva (Sofio), Asen Grigorov (Sofio), Stojan Kostadinov (Sofio), Zora Mladenova Hans (Varna) kaj Violin OĤjanov (Sofio).

La fondkunveno pasis harmonie kaj ĉe alta entuziasmo.

Pan

ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКИЯ ЕСПЕРАНТСКИ СЪЮЗ

1. Ангел Тодоров	София	12. Борис Горнишки	Кнежа
2. Ангел Гяуров	Попово	13. Бойка Баталска	София
3. Анчо Анчев	Мездра	14. Проф. Васил Пеевски	София
4. Асен Матев	Ловеч	15. Василка Петрова	София
5. Асен Григоров	София	16. Венеци Великов	Плевен
6. Атанас Гаев	Асеновград	17. Венелин Митев	София
7. Атанас Лаков	София	18. Васил Марков	Ловеч
8. Атанас Бояджиев	Шумен	19. Георги Добрев	Русе
9. Белка Белева	София	20. Генчо Генчев	София
10. Божидар Леонов	Карлово	21. Георги Кашукеев	Кюстендил
11. Бойчо Младенов	Враца	22. Георги Идакиев	Хасково

23. Георги Разсолков	Благоевград	68. Ненко Йонков	София
24. Георги Иванов	Варна	69. Никола Алексиев	София
25. Георги Димов	Варна	70. Николай Бояджиев	Пловдив
26. Георги Марков	Благоевград	71. Никола Пилев	Хасково
27. Георги Долапчиев	София	72. Николай Първанов	София
28. Георги Нейков	София	73. Никола Ганев	Карлово
29. Дамян Крушев	Толбухин	74. Никола Узунев	Хасково
30. Димо Мартинов	Казанлък	75. Петър Ненов	Разград
31. Димитър Мутушев	София	76. Петър Тодоров	София
32. Друми Матеев	Разград	77. Петко Бонев	Стара Загора
33. Димитър Христов	Ямбол	78. Петко Арnaudов	Пазарджик
34. Динко Шишков	Първомай	79. Петко Тотев	Габрово
35. Еньо Даскалов	Враца	80. Петко Дженов	Чирпан
36. Емил Чирпански	Доспат	81. Радка Райнова	София
37. Жеко Жеков	Димитровград	82. Радослав Тричков	Враца
38. Захари Иванов	София	83. Симеон Д. Симеонов	София
39. Здравко Николов	В. Търново	84. Симеон Петров	Кърджали
40. Зора Ханс	Варна	85. Симеон Хесанчиев	София
41. Иван Лишев	Троян	86. Стайко Писаров	София
42. Иван Сарафов	София	87. Стефан Попов	Русе
43. Иван Батаклиев	Пловдив	88. Стефан Държонов	с. Ръж. Конаре
44. Иван Керемидчиев	София	89. Стефан Герджиков	Сливен
45. Иван Василев	Пазарджик	90. Спиро Дончев	София
46. Иван Кънчев	Търговище	91. Стефан Христов	София
47. Игнат Игнатов	Видин	92. Проф. Стоян Джуджев	София
48. Иван Дечев	Стара Загора	93. Стоян Костадинов	София
49. Йордан Н. Йотов	София	94. Татяна Евстратиева	София
50. Йордан Йорданов	Смолян	95. Тинка Лакова	София
51. Йордан Ангелов	с. Чешнегирова,	96. Траяна Петкова	София
	Пловдивско	97. Д-р Тодор Тодоров	София
52. Илия Маринов	Кубрат	98. Тодор Петков	Толбухин
53. Илия Илиев	Севлиево	99. Христо Керелезов	Кърджали
54. Калю Бяндов	Бургас	100. Христо Горев	София
55. Кирил Велков	Враца	101. Христо Долчинков	Велико Търново
56. Кръстю Петков—Каруцин	София	102. Христо Панчев	Враца
57. Кунчо Вълев	София	103. Фани Михайлова	Пловдив
58. Лиляна Мирева	Кюстендил	104. Цветана Зарева	Перник
59. Люба Бояджиева	София	105. Щерю Кукушев	Пещера
60. Манол Чолев	Велинград	106. Атанас Христов	Михайловград
61. Мария Кожарева	Банско		
62. Маргарита Дупаринова	София		
63. Мария Петрова	Русе		
64. Марин Бъцев	София		
65. Михаил Данчев	Пловдив		
66. Нано Нанов	София		
67. Нано Кючуков	София		

КОНТРОЛНА КОМИСИЯ

1. Богдана Попова	София
2. Михаил Мекикчиев	София
3. Любен Грозданов	София
4. Д-р Стоян Морареску	София
5. Христо Канев	София

La *Estraro* de la novelektita Centra Komitato de BEA konstituigis jene: prezidanto — *Nikola Aleksiev* vicprezidantoj: *Simeon D. Simenov* kaj *Hristo Gorov* sekretarioj: *Bojka Batalaska* kaj *Stojan Kostadinov* ĉefredaktoro de „Bulgara Esperantisto“ — *Kunčo Vălev* membroj: *Nano Kjuĉukov*, *Krăstju Karucin*, *Nikolaj Părvanov*, *Bojidar Leonov* kaj *Nenko Jonkov*.

Alilandaj esperantistoj pri ni

Atingis nin la 78-a numero de la eldonaĵo de E-societo en Turku, Finnlando, „Informilo“ (majo 1972), plejparte nacilingva. En ĝi preskaŭ 2 paĝoj (finnlingve) estas dediĉitaj al la E-movado en Bulgario sub titolo „Bulgara Esperantista Asocio estas en la pinto de UEA“. Apartloke, en la komenco, la Redakcio koncize prezentas esperantlingve la enhavon de la materialo. Jen tiu ĉi konciza prezento:

„Laŭ informo de UEA n-ro 455 Bulgara EA havas plej altan membronombro de UEA. Ĉar la afero certe interesas nian legantaron, ni donas mallongan trarigardon de l' agado

kaj labormetodoj de la Asocio. Ni kolektis la sciojn plejparte el la organo de BEA „Bulgara Esperantisto“. Subtitoloj: Organizacioj, Radio kaj Lernejoj, Apercoj, Kongresoj, Fako de juristoj, Instruado de gvidantoj, Esp. literaturo, Junulara agado, Informado, Internacieco. En la fina parto ni rakontas, kiom amike bulgaroj akceptas ĉiun finnon; ni, 50 esperantistoj, kiuj partoprenis UK en Sofio en 1963, spertis la amikecon. En Bulgario estis pli frue aperinta libro laŭdanta finnojn pro ilia „pureco, honesteco ktp“, kiun libron tre multaj, kiujn ni renkontis, estis legintaj. Ni tamen spertis, ke tiuj emoj estas multe pli tipaj al bulgaroj hodiaŭaj ol al nunaj jinnoj. Por ni estas multe lerninda el la bulgara E-movado.“

La 2-paĝa materialo estas subskribita per la inicialoj „N. K.“ — certe la aŭtoro estas s-ano Nillo Kavenius, E-aktivulo en Turku kaj Finnlando, redaktoro de „Informilo“, bona amiko de nia lando, partopreninto de la UK de Esperanto en Sofio 1963.

Ni dankas niajn finnajn samideanojn pro la pozitiva pritakso de la E-movado en Bulgario kaj pro la amikaj sentoj al la bulgara popolo. La samajn sentojn ni, bulgaroj, ĉiam havas al la nobla popolo de Finnlando. Ni sincere bondeziras al niaj finnajn samideanojn pliajn sukcesojn en la Esperanto-laboro!

La Red. de „BE“

REMEMOROJ PRI MIA ĈI-JARA VOJAĜO AL E-GEAMIKOJ

Multajn jarojn mi revas viziti miajn bulgarajn geamikojn, sed ĝis nun tio restis nur revo. Ĉi-jare tamen al mi ekridetis la feliĉo viziti miajn longjarajn geamikojn en GDR kaj Ĉeĥoslovakio. Mia vojaĝo daŭris tutan monaton kaj lasis ĉe mi neforgeseblajn rememorojn.

Kortuŝajn minutojn mi travivis ĉe mia amikino Ilse Neumann en GDR, kun kiu mi vidiĝis unuan fojon. Mia ĉarmulino kun sia panjo tutan tempon ĉirkaŭis min per sia zorgemo kaj atento, ne permesante al mi eĉ unu minuton enui. Dank' al iliaj klopodoj mi multon vidis en ĉi tiu Zittaŭ, ĝia ĉirkaŭaĵo, vizitis la famajn kuraĉlokojn Oybin, Jonsdorf k. a. Mi vizitis s-anojn en Radebenk kaj Tharandt apud Dresden, kie mi transdonis la bondezirojn de miaj rondetamikoj kaj de mia fratino.

Afablaj renkontiĝoj okazis kun esperantistoj de la E-klubo en Zittaŭ. Ni ne forgesos unu la alian korespondante kaj interŝanĝante sciigojn pri niaj laboroj kaj novaĵojn. Tiamaniere ni sentos nin apude. Malfacile ja estas por samideanoj disiĝi, sed en niaj koroj ĉiam vivas la espero, ke post nelonge ni denove renkontiĝos. „Ĝis revido, mia E-fratineto Ilse kun panjo! Ĝis revido, karaj Zittaŭ-anoj! Mi neniam forgesos vin, vian gastamon, vian belegan urbon kaj simpatiajn homojn!“

Post pli ol dusemajna gastado en GDR, mi transveturis al ĉeĥaj geamikoj. Afablan inviton mi estis ricevinta de miaj tute novaj korespondamikoj — gekolegoj Josefo kaj Vera Cink en Ĉervena Voda (distr. Usti nad Orlici). Romantika estis mia vojaĝo al tiu montara pitoreska vilaĝo proksima al la pola landlimo. La trajno venis malfruiĝinta, nokte, kaj vane estis senditaj du miaj telegramoj al miaj gekolegoj — ili ne sukcesis min kapti ĉe sia stacidomo. La sola turisto ne atendu komforton. Nokte, sola, en fremda lando, en tute nekonata loko aperis mi kaj devis trovi miajn novajn geamikojn. Tamen la kuraĝo helpis al mi venki la malfacilaĵojn — mi ne konsentis

dormi rekte sub la ĉielo. Dank' al bonaj homoj mi trovis mian novan domon.

La interesa nokta vagado, la konatiĝo kun la ĉeĥaj gekolegoj kaj ilia afabla familio, poste la kelktaga ilia gastigado ankaŭ enskribiĝis en mian vivhistorion. Mi tute ne sciis, ke mia nova korespondamiko Josefo Cink estas tiom perfekta esperantisto, aktivulo, kompilinto de ĉeĥaj kantlibroj, kiujn mi posedas kaj uzas. Mi ĝojis kaj fieris pri miaj gekolegoj kaj geamikoj! Ni ambaŭ estis partoprenintaj la 51-an UK de Esperanto en Budapeŝto, sed tie ni ne havis okazon konatiĝi. Kiel instruistoj ni ambaŭ instruas Esperanton, ambaŭ ŝatas muzikon, filatelon, naturon. Do, ni havis multajn problemojn priparoli, sed la tempo por ĉio ne sufiĉis.

Post interesa ekskurso per lia propra aŭto al la historia Bouzovkastelo (distr. Olomouc) kolego Josefo sciigis al mi, ke ne malproksme de ilia loĝloko, en Herbortice, okazas jam kvara laŭvice E-tendaro. Tio estis granda ĝojo por mi: tute ne sciante pri iu ajn arango en la lando, mi hazarde trafis ĝin kaj estis invitita ĝin kelktage partopreni.

... Nia aŭto laŭ kurbigantaj vojetoj baldaŭ atingis la pitoreskan tendarlokon. Pli multe junularo ĉi tie lernis Esperanton, ripozante ĝuis freŝan montaran aeron kaj varmegan sunon. Mia amiko Josefo gvidis perfektigan grupon.

Mi tute ne esperis, ke la ĉeĥaj samideanoj tiom multe surprizos min kaj ne povis ne emociiĝi, kiam oni sidigis min sur seĝegon kaj portis tra la samideanara koridoro (tiamaniere ĉoĥoj renkontas ĉiujn eksterlandanojn). Mi travivas duoblan sentstreĉon: kaj timon fali kaj tian oficialan kortuŝan bonvenigon. Kvazaŭ rajdante „sur ĉevalo“ mi povis nur svingi per mano kaj tiel saluti la tendaranojn. Ili salutis min per kantado kaj por mia ĝojo fine ekkantis la litovan popolan kanton „Pipo“. Mi apenaŭ povis diri kelkajn vortojn, espi-

(Sekvas sur kourilpaĝ)

LA FONDIĜO DE SOVETUNIO KAJ LA SOLVO DE LA LINGVAJ PROBLEMOJ

de Magomet Isaev — Moskvo

En ĉiuj periodoj de sia nelacigebla agado Vladimir Iljĉ Lenin zorgeme laboris por solvi la multnombrajn teoriajn kaj praktikajn demandojn, ligitajn kun la komplikaj naciaj problemoj. „Dum ekzistas, — skribis V. I. Lenin, — naciaj kaj ŝtataj diferencoj inter popoloj kaj landoj — kaj tiuj ĉi diferencoj konserviĝos tre longe eĉ post la venko de la proletara diktaturo en la tuta mondo — la unueco de la internaciisma taktiko de la komunista laborista movado de ĉiuj landoj postulas ne forigon de la varieco, ne neniigon de la naciaj diferencoj . . ., sed tian aplikon de la bazaj principoj de la komunismo (soveta regpotenco kaj diktaturo de la proletaro), kiu korekte modifus tiujn principojn en la detaloj, korekte adaptus, aplikus ilin al la naciaj kaj naciaj-ŝtataj diferencoj.“¹ V. I. Lenin bonege komprenis, ke sen egaleco povus ekzisti nenia libereco inter la popoloj. Tial li multfoje substrekis: „Neniun privilegion por iu ajn nacio, por iu ajn lingvo. Eĉ ne plej malgranda subpremo, eĉ ne plej malgranda maljusteco rilate al nacia minoritato!“² Lenin necedeme batalis kontraŭ la politiko de la carismo kaj ĝiaj apologiistoj rilate al la naciaj minoritatoj celanta „neniigi inter ili ĉiun ĝermon de ŝtateco, kripligi ilian kulturon, limigi ilian lingvon, teni ilin en malklereco kaj, fine, laŭeble, rusigi ilin. La rezultoj de simila politiko estas neevoluinteco kaj politika postresteco.“³

I

Post la venko de la Oktobra Socialista Revolucio la socialismaj nacioj

¹ V. I. Lenin, *Kompleta verkaro*, vol. 41, p. 77.

² *Samloke*, vol. 23, p. 150.

³ *KPSU en rezolucioj kaj decidoj de kongresoj, konferencoj kaj plenaj de CK*, parto I, eldonaĵo 7-a, M., 1953, p. 558—559.

aperis kaj disvolviĝis surbaze de la burĝaj nacioj pere de iliaj radikalaj transformiĝoj en la spirito de la socialismo.

Kontraste al la kapitalismo, la socialisma sociordo ne nur ne minacas la nacian originalecon de la popoloj, sed kreas ĉiujn kondiĉojn por vera florado de la nacioj, kion oni povas montri havante antaŭvide la solvon de la naciaj-ŝtataj kaj naciaj-lingvaj problemoj en nia lando.

Baza en la programo de KPSU rilate la nacian problemon estis la tezo pri la rajto de la nacioj memdifini sin, inkluzive apartigi kaj fondi memstaran ŝtaton. La Partio eliris el tio, ke la bazaj interesoj de ĉiuj socialistaj nacioj kongruas. Tial tiun ĉi rajton oni rigardis kiel vojon al pli granda unuiĝo.

La rajto de memdifino estis realigebla en formo de plena apartiĝo, samkiel en formo de federacio kaj aŭtonomio, pri kio same skribis V. I. Lenin jam antaŭ la Revolucio.

Parolante pri la rajto de memdifino, pri federiĝo kaj aŭtonomio, V. I. Lenin samtempe substrekis la neceson konstrui centralizitan grandan ŝtaton.

La konkretaj historiaj kondiĉoj en Rusujo estis ĝuste la okazo, kiam la demandon pri la formo de la ŝtata organizo (konservante, kompreneble, la potencon de la centraj ŝtatorganoj) oni devis solvi surbaze de federacio.

Ekzistas plej intima ligo de la procedoj de lingva evoluo kun la nacia-ŝtata formiĝo. Antaŭ ĉio, la teritoria dislimigo de la naciaj ŝtatformaĵoj en la absoluta plimulto de l'okazoj fariĝis laŭ lingva karakterizaĵo de la loĝantaro.

Kiel ekzemplon ni prenu Mezan Azion, kie dum la unuaj jaroj de la soveta regpotenco okazis komplikaj

procedoj de nacia-ŝtata disvolviĝo. Komence surbaze de libera volesprimado de la mez-aziaj popoloj kaj de la Lenin-politiko estis efektivigita unuigo de la nacioj, dispartigitaj de la koloniisma politiko de l' carismo, en homogenajn naciajn-ŝtatajn unuojn. En ĉiuj okazoj unu el la bazaj kriterioj pri solvo de la problemoj estis la lingva karakterizaĵo. Tiel la regionoj de Turkio, kie oni parolis kazahlingve, grupiĝis en Kazahan Aŭtonomian Socialistan Respublikon. Analogiaj procedoj okazis ankaŭ en la Kaŭkaz-regiono, Povolĵje kaj aliaj regionoj de nia multnacia lando.

Kiel konate, en USSR nuntempe ekzistas 53 naciaj ŝtatoj kaj naciaj-ŝtataj formaĵoj (15 uniaj kaj 20 aŭtonomaj

respublikoj, 8 aŭtonomaj regionoj kaj 10 naciaj distriktoj), en kies formiĝo kaj funkciado plej gravan rolon ludas la gepatra lingvo de l' plimulto de la loĝantaro de ĉiu respubliko, regiono, distrikto. Aliflanke, la nacia ŝtateco kreis plej favorajn kondiĉojn por florado de la lingvoj, kio, siavice, montriĝis plej grava rimedo por kultura kaj ekonomia altigo de la iam postrestintaj popoloj.

Tiamaniere la nacia-ŝtata formado favoris la lingvan formadon. Tamen apartaj stadioj de tiu lasta povas esti neligitaj kun nacia-ŝtata formado en la procedo de perfektigo de la formoj de nacia ŝtateco.

(La fino en n-ro 11)

Letero de pola esperantistino

Estimataj samideanoj,

Mi petas vin aperigi en „Bulgara Esperantisto“ jenan dankesprimon:

Multon mi legis pri Bulgario en pola lingvo kaj en Esperanto, multon mi eksciis el la leteroj, la rakontoj kaj la prelegoj de la bulgaraj esperantistoj, sed tio, kion mi vidis, treege superis miajn imagojn kaj atendojn. Pri multaj vilaĝoj mi demandis ĉu ili estas urboj. Mi estas ĉarmita de la multegaj novaj loĝdomoj kaj aliaj konstruaĵoj, de la oranĝerioj, la legom- kaj frukt-ĝardenoj kaj la naturo. Ĉe ĉiu paŝo mi vidis la laboremon de la bulgara popolo.

La belega Stara Planina (Balkano), la majesta Rila kaj la Rila Monaĥejo kun la praarbaroj, Vitoŝa kun Oraĵ Pontoj, Târnovo, insulo Esperanto sur Danubo, la rokoj ĉirkaŭ Lakatnik kaj ĉirkaŭ la monaĥejo de Ĉerepiŝ, la naturo ĉirkaŭ Drujevo (la serpentumanta ŝoseo) por ĉiam restos en mia konscio kiel sorĉa kaj neforgesebla sonĝo.

En diversaj lokoj esperantistoj renkontis kaj afable gvidis min kaj mian kamaradinon. Mi kore dankas al la samideano Ĥristo Kovaĉev el vilaĝo Batoŝevo (distrikto de Gabrovo), al la 86-jara esperantisto Georgi Stanev en Orjâhovo, baptinto de insulo Esperanto, al Georgi Simeonov, el Vidin, al Zdravka Stojanova en Botevgrad, al Radka kaj Veselin Dilovi en Mezdra kaj iliaj gekursanoj, al arĥimandrito Nikolaj Kacarski en la monaĥejo de Ĉerepiŝ kaj precipe al samideano Simeon Hesapiĉiev, kiu gvidis nin tra la lando.

Je la 31-a de majo mi forgesis en la vago-

naro mian saketon kun dokumentoj kaj mono. La deĵoranta oficisto ĉe fervoja stacio Lakatnik, la vagonarestro kaj la milicistoj ĉe fervojstacio Sofia agis rapide kaj helpeme kaj baldaŭ redonis al mi la saketon en plena ordo. Koran dankon ankaŭ al ili!

Stefania Juzwowa, Pollando

Neglektita propagando

Ĉiutage mi ricevas poŝtaĵojn el diversaj landoj. Impresas min la fakto, ke preskaŭ la duono de la ricevataj leteroj estas en kovertoj, sur kiuj mankas kia ajn signo, ke ili estas esperantaĵoj. La sendintoj forgesis fari la plej simplan, facilan kaj senkoston propagandon de nia lingvo — uzi glumarkon pri Esperanto. Se oni ne posedas tiajn propagandilojn, oni povas simple nur skribi sur konvenan lokon de la sendaĵo „Esperanto — lingvo Internacia“.

Ĝis kiam niaj poŝtaĵoj atingos la ricevontojn, ili estos prizorgataj de multaj poŝtistoj. Se krom la adresoj tiuj homoj ofte legus sur la kovertoj la vorton „Esperanto“, ili konvinkiĝos, ke nia lingvo estas sufiĉe aplikata. Tio konvinkos parton de ili ellerni Esperanton. Krome, multe da esperantistoj ricevas siajn leterojn en poŝtkatoloj kun aliaj samloĝantoj, kiuj ne estas esperantistoj. Vidante la abundan esperantistan korespondadon ankaŭ ili estos forte impresitaj. Do, ne forgesu esperantigi la kovertojn de viaj korespondadoj!

Nikola Nikolov

(El paĝo 14)

mante miajn sentojn pro la tiom impresplena bonvenigo.

Surprizo sekvis surprizon. La estro de la tendaro s-ano Miloslav Švaček anoncis al mi, ke inter la tendaranoj troviĝas ankaŭ mia samlandano. Ho, pri tio mi tute ne esperis! Ankaŭ „rajdante“ tra la „koridoro“ mi rimarkis eĉ ne unu konaton, neniun min vokis laŭnome por subteni mian kuraĝon. Finfine el la vicoj de la partoprenantoj eliris samideano, kiun laŭ vizaĝo mi ne konis. Kiam ŝi diris sian familinomon, evidentiĝis, ke ni ĵus antaŭ mia forveturo estis interŝanĝintaj informleterojn. Ŝi estis vilniusano, Angele Judickiene. Jen kie ni konatiĝis persone!

La sekvantan tagon ni ekskursis al la historia vilaĝo Lejaki, forbruligita de la faŝistoj en la dua Mondmilito. Vespere oni aranĝis lignofajron, ĉirkaŭ kiu akompanate per gitaro sonis fluaj ĉeĥaj melodioj. Laŭ deziro de la mastroj ni, eksterlandanoj (kiom mi ankoraŭ du sovetianoj kaj unu hungara samideano), devis prezenti niajn naciajn himnojn kaj kelkajn popolajn melodiojn en nia gepatra lingvo. La tendarestro ĉion ĉi penis eternigi per sia laborema magnetofono. Poste ni ludis, dancis, aŭskultis ĉeĥajn anekdotojn. Precipe nin ravis la ĉeĥoslovakaj kantoj, la belsona ilia unisono kun mildaj afablaj tembroj. Vere kantemaj estas la ĉeĥoslovakaj samideanoj. Trankvile fluanta en la vespera krepusko, la kanto al multaj ne permesis dormi kaj baldaŭ sur la apudan monteton kolektiĝis lokaj loĝantoj. Ankaŭ mian koron ĝi profunde tuŝis: hejme ĝi sonis en miaj oreloj ĝis la aŭroro...

Por plivigliĝi ni ekdancis popularan litovan amasan ludon-dancon „Jurgeto, majstreto“. Poste sekvis tradicia „Amika rondo“, kaj ni adiaŭis. Mi ne povis trovi taŭgajn vortojn por esprimi mian ĝojon kaj dankon pro la tiel impresplena vespero, pro la ĉarmaj kantoj, pro la neforgeseblaj minutoj pasigitaj en ilia rondo. Ĝis revido en niaj baltlandaj E-tendaroj, karaj geamikoj!

Adiaŭ, Ĉervena Voda! Adiaŭ, miaj gekolegoj kun ĉarmaj filetoj!

La plua mia vojo direktis min al suda Ĉeĥoslovakio, al la domo de miaj „gepatroj“ Otakar Nesnídal en Ujezd u Brna. Ili dum multaj jaroj insiste invitadis min ree viziti ilin, dum ili ankoraŭ vivas. Unuafoje mi gastis en ilia domo en 1966. Do, mi plensopire kaj gaje revenis post ses jaroj...

Mia vagonaro haltas sur la perono de la fervojstacio Brno. Mi dronas en rememoroj...

Klininte la kapon, ege malgaja alvenas mia „patreto“ kaj salutante min kun larmoj en la okuloj konfesas sian grandan malĝojon en la hejmo: antaŭ tri tagoj la „patrino“ grave malsaniĝis kaj post operacio estas en senespera stato. Ho, „gepatroj“ miaj! Hejmo mia! Kiel malgaje vi renkontas min! Evidente mi iom malfruis.

Kelkajn tagojn min gastigis konsternita „la patreto“ kun siaj genepoj. Mi forlasis ilin kun unu sola deziro: vivu, kara patrino! Nutru sian hejmon per ĝojo kaj pano! Revenu hejmen la kutima ĉiutaga feliĉa vivo!

Ŝajne mia vojaĝo tra Ĉeĥoslovakio devis finiĝi. Neatendite tamen venis ankoraŭ unu invito. La invitinto estis mia konato el la Budapeŝta kongreso, s-ano František Kudr. Denove mi trovis min apud la pola landlimo, en distr. Šumperk. La bela montara regiono denove allogis miajn okulojn. Trankvila valo, ĉirkaŭita de montoj kaj montetoj, kiuj donis al mi bonan ripozon, kaŝantaj min de la suda varmego. Ni vizitis la apudajn urbojn Jeseniki, Stare Mesto, Lichtkov, ĝuis la apudajn montojn. En la domo de s-ano Kudr denove mi sentis min kiel hejme. Dank' al lia gastameco kaj zorgoj mi ankoraŭ foje konvinkiĝis, ke tiel konduti, tiel akcepti siajn geamikojn kapablas nur esperantistoj...

*Izabela Ožiuniene
Kretinga, Litovio*

DEZIRAS KORESPONDI

Sovetinio

Lucik Aleksandr — 344 034 Rostov na Donu 34, ul. Portovaja 97-a, kv. 24 (15-jara lernanto — kun ĉel pri ĉt, kolektas pm, kalendaretojn, fotojn de eksterlandaj kanzonistoj).

Kuzmina Ljudmila — 450 047 Baŝkirio, Ufa 47, str. Nevskogo 10—51 (kun ĉel pri ĉt).

Horkay Aniko — Zakarpatska'a obl., Mukachevskij rajon, s. Rivne, str. Kirova 37 (15-jara — kun geknaboj pri ĉt, kolektas pm).

Aleksandro Vaganov — Ĉeljabinsk, ul. Vagnera 71, kv. 109 (32-jara pentristo — kolektas diapozitivojn pri arto kaj infanajn ilustratajn librojn).

Olga Karpjenok — 344 056 Rostov na Donu, str. Kremenčugskaja 1/45 (14-jara lernantino — kun ĉel pri muziko, sporto, bk, pm, insignoj k. a.).

Ĉefredaktoro: Kunĉo VÁLEV

Redakta komitato: Bojka BATALSKA, Asen GRIGOROV, Tatjana EVSTRATIEVA, Venelin MITEV, Stefka HRISTOVA, Ivan SARAFOV, Simeon D. SIMEONOV.

Korektis: Vasja Petrova

Sofio, poŝtkesto 66

Tel. 83-26-82

TRA LA GAZETARO

Ĵ. „**Podem**“ — Polski Trâmbeŝ de 17. VI. 1972 dediĉas tutan paĝon al la 90-a naskiĝtago de Georgi Dimitrov el eksterlandaj materialoj, ricevitaĵoj pere de Esperanto. La materialojn liveris la E-societo en la entrepreno „Bazo por Teknika Evoluado“ en urbo Polski Trâmbeŝ.

La paĝo enhavas: „Ĵurnalo „L' Humanite“ salutas“, subskribita de la vicĉefredaktoro Jean Mero (Francio); „Ni alte pritaksas lian agadon“ — de la redakcio de ĵ. „L' Unita“ (Italio); „Ni sekvas la ekzemplon de Dimitrov“ de Otto Bässler — Esperanta veterano el GDR; „Por ĉiame ni memoros lin“ de Praskovja Cvetkova — eksdeputatino de la Soveta Parlamento el u. Kostroma; „Sub komuna standardo“ de Pedro Lamac Duap el u. Ciego de Avila (Kubo); „Ni fiere alproprigas la nomon de Dimitrov“ — letero de la laboristaro en uzino „Georgi Dimitrov“ en u. Blonsko (Ĉeĥoslovakio); du fotoj.

En ĵ. „**Rabotniĉesko Delo**“ (30. VI. 1972) — letero „Bulgario ĉarmigis min“ de la pola esperantistino Stefania Juzwowa kun indiko, ke ŝi vizitis nian landon pere de Esperanto.

En la sama ĵurnalo (4 kaj 5. VII. 1972) — informoj de propra korespondanto pri la 38-a Kongreso de BEA en Smoljan.

En ĵ. „**Zemedelsko Zname**“ (4 kaj 5. VII. 1972) — informoj pri la 38-a Kongreso de BEA.

En ĵ. „**Oteĉestven Glas**“ — Plovdiv (4 kaj 5. VII. 1972) — informoj de Fani Miĥajlova pri la 38-a Kongreso de BEA.

En ĵ. „**Veĉerni Novini**“ (3. VII. 1972) — informo de Boris Mindov pri la 38-a Kongreso de BEA.

En la sama ĵurnalo (7. VIII. 1972): „Seminario por instruistoj-esperantistoj“ — informo pri la Someraj Porinstruistaj E-Kursoj en Burgas.

En la sama ĵurnalo (8. VIII. 1972) en la rubriko „Kultura Kroniko“ sciigo pri la apero de la versaĵo „Printempo“ de Krum Penev (traduko de C. Murgin) en gazeto „Boletín“, organo de Hispana E-Federacio.

En ĵ. „**Dunavska Pravda**“ — Ruse (4. VII. 1972): informo de BTA pri la 38-a Kongreso de BEA.

En ĵ. „**Rodopski Ustrem**“ — Smoljan (1. VII. 1972): „Esperanto kaj la turismo“, artikolo de Nikola Nikolov, kaj „Longjara aktivulo“ de Maria Diĉeva — pri la E-agado de Vasil Ŝerkov el u. Smoljan.

En la sama ĵurnalo (6. VII. 1972): granda informo de Georgi Grivenov, Stefan Pavlov kaj Angel Balĉev kun fotoj pri la 38-a kongreso de BEA.

En la sama ĵurnalo (27. VII. 1972): dankletero de la prezidanto de Distrikta E-Komitato en Ŝumen Atanas Bojaĝiev pro la bona organizo de la 38-a kongreso de BEA en Smoljan.

En ĵ. „**Ŝumenska Zarja**“ — Ŝumen (6. VII. 1972) — informo de A. Laborov pri la 38-a kongreso de BEA.

En la sama ĵurnalo (11. VII. 1972) — informo de Cvjatko Todorov pri gastado de esperantistoj-fervojistoj el u. Debrecen, Hungario, ĝemela kun Ŝumen.

En la sama ĵurnalo (18. VII. 1972): „Gastoj el heroo Vjetnamio“ — informo pri la gastado en Ŝumen de la esperantista vjetnama delegitaro por la 38-a kongreso de BEA.

En ĵ. „**Oteĉestven Zov**“ — Vraca (7. VII. 1972) — informo pri la partopreno de la esperantistaro el Vraca en la 38-a kongreso de BEA en Smoljan.

En la sama ĵurnalo (18. VIII. 1972): informo pri la turista esperantista renkontiĝo en u. Szeged, Hungario. Partoprenis 574 bulgaraj geesperantistoj.

En ĵ. „**Pravna Tribuna**“ — Sofio (17. VII. 1972) — informo pri la 38-a kongreso de BEA kaj la partopreno de la juristoj en ĝia laboro.

En ĵ. „**Oteĉestven Front**“ (8. VII. 1972) en la rubriko „Kultura Programo“ — informo pri la prezento de la geartistoj Belka Beleva, Anani Anev kaj Miĥail Ĉobanov en la kadro de la kongreso de fervojistoj-esperantistoj en Lugano, Svislando.

En ĵ. „**Zname na Komunizma**“ — Târgoviște (1. VII. 1972) — informo de Dimka Vladimirova pri la granda mitingo de la paco en u. Târgoviște, kiun partoprenis la delegitaroj por 38-a kongreso de BEA el Vjetnamio, Francio kaj Ĉeĥoslovakio. Antaŭ la mitingo parolis Nikola Aleksiev, prezidanto de BEA, kaj la vjetnamaj gastoj.

En ĵ. „**Trojanski Glas**“ — Trojan (5. VII. 1972) — letero de japana esperantisto al esperantisto el Trojan sub titolo „Japanio partoprenas la militon en Vjetnamio“. Ĝi donas multe da faktoj pri la helpo de la japana registaro al la usonaj invadintoj en Vjetnamion. En la sama numero de la ĵurnalo estas publikita artikolo el hungara ĵurnalo pri la mastreco de la metiistoj en u. Trojan.

En ĵ. „**Ĉernomorski Front**“ — Burgas (3. VIII. 1972) — granda informo pri la Someraj Porinstruistaj E-Kursoj en Burgas, kiujn partoprenis ankaŭ eksterlandaj geinstruistoj.

En gazeto „**Filatelen pregled**“, Nr. 7, julio 1972 — artikolo „Esperanto en la filatelo“ de L. Leviĉarov, informo pri la 38-a kongreso de BEA en Smoljan kaj raportaĵo de Donĉo Stanĉev pri la filatela ekspozicio en Smoljan lige kun la 38-a kongreso de BEA.